

Heeft Jan Van Wulpen zich teruggetrokken vóór de verkiezingen ?
Wie weet er meer over ?

De laatste kandidaat, die is onlangs door kollega Billiet zeer uitvoerig behandeld in ons tijdschrift, is August STRACKÉ. We menen aan deze geschiedenis te mogen toevoegen dat Stracké wel een liberaal was, maar dat hij zich stelde als kandidaat op de lijst van de katholieken voor de gemeenteraadverkiezingen van 1903.

Dat werd hem sterk verweten door de liberalen in hun verkiezingsblaadje : NOCH NU NOCH NOOIT. Ze vonden er zelfs een mop op die wees op zijn twee uiteenlopende "overtuigingen".

Een klant komt een café binnen en bestelt een "Stracké". Waarop de baas vraagt welke consummatie dat is. Hierop de klant : sedert de verkiezingen wordt nu overal in de herbergen in plaats van een "half en half" een "Stracké" gevraagd...

Een half en half moet toen geweest zijn wat ik als kleine jongenkende als een "spécial" in de café van de Koo als in andere koffiehuisen : de helft bruin en de andere helft blond bier uit het vat. Stracké verweerde zich sterk en gaf zelfs een blaadje uit "LES INTERETS D'OSTENDE ET LES ELECTIONS" dat zowel in het Frans als in het Vlaams verscheen en waarin hij ondermeer - als reactie op de liberale aantijging - een aantal namen van katholieke kazakke-draaiers (waarbij zelfs een kerkmeester), opgaf die op de liberale lijst voorkwamen.

Nu der is niets nieuws onder de zon en ik heb personen gekend die twee, drie of zelfs meer partijkaarten op zak hebben, voor het geval ze de een of andere "partijgenoot" van doen hadden. Ik heb er zelfs een geweten die zijn paternoster (rozenkrans) als per toeval uithaalde toen hij bij een katholiek partijgenoot moest zijn en vaststelde dat hij zijn C.V.P. partijkaart vergeten had.

Jef KLAUSING

"FAITS DIVERS" EINDE VORIGE EEUW TE OOSTENDE

1. DE WOEKER BESTOLLEN

In juli 1888 werd ingebroken in de "Berg van Barmhartigheid", beter gekend onder de naam "DE WOEKER", die toen in St. Jozefsstraat gevestigd was. Ondanks de politiepatrouilles die er voorbijgegaan waren om middernacht, te 1 uur en te 2 uur werd niets opgemerkt. De dieven zouden binnengedrongen zijn langs het huis van Fermon dat in aanbouw was.

Men vertelde dat de buit 30.000 fr., zelfs 100.000 fr. zou bedragen hebben. Volgens de Burgemeester in de Gemeenteraadszitting die op de diefstal volgde zou het "enkel" om 10.000 fr. gegaan zijn die volledig gedekt was door het geld dat in kas was...

2. OOSTENDSE VECHTERSBAZEN

Op 16 juli 1888 begon een gevecht op de pier rond 10 uur in de voormiddag, het gevecht duurde tot de middag en werd dan voortgezet tot rond 16 uur op de kaai... zonder dat er één politieagent te zien was. Ze waren misschien de boeresjiezzen aan het opschrijven die verkeerd geparkeerd waren ????

En dat de Oostendenaars van toen van geen kleintje benauwd waren bewijst ons volgend bericht. Op maandagavond 4 september 1899 waren er moeilijkheden met twee engelse klanten in een "maison louche" van de toenmalige Kortestraat (dank zij Mlle. Tratsaert thans Kleine Weststraat). De baas, of was het de buitensmijter kwam zodanig tussen dat de twee toegesnelde politieagenten met grote moeite de twee engelsen uit zijn handen konden bevrijden.

Het waren toen andere tijden te Oostende : nu zijn het de pakkemannen met hun honden die de uitbaters van de gelegenheden in dezelfde wijk moeten beschermen tegen de engelsen.

3. EEN BLOEDIG LIEFDESVERHAAL

En om de rij te sluiten het verhaal van een bloedig drama "fin de siècle". Inderdaad op 25 augustus 1899 gebeurde het in het Hotel de Londres op de Zeedijk.

De gerante van het Hotel, een eerbare weduwe had kennis aangeknoopt met een duitser afkomstig uit Beieren die al jaren te Oostende woonde en had hem zelfs aangesteld als "maitre d'hôtel" in het restaurant van het Hotel de Londres. Er was evenwel een kleine moeilijkheid : onze duitser was al getrouwd en zijn echtgenote was gouvernante in het Hotel de La Couronne (destijds langs de Vindicte-laan tussen Kapellestraat en Christinastraat gelegen). Het huishouden foeterde niet gelijk of dat het zijn moest en er was sprake van echtscheiding. Onze gastarbeider van toen verdiende toen wellicht beter zijn brood in het Hotel de Londres en had als toespijs de mollige armen van de 35 jarige weduwe-gerante. Tot op het ogenblik dat mevrouw de gérante haar lieveling op een avond ergens in stad ontmoette aan de arm van een andere schone.

Ze schoot in een vliegende koleire en de volgende dag werd de "maitre d'hôtel" op staande voet ontslagen. Syndikaten bestonden er toen nog niet en wat als reden voor dit ontslag opgegeven werd stond ook niet in de krant vermeld, maar laat zich vermoeden : "hoogverraad".

Dat liet de ontslagen "maitre d'hôtel" zo maar niet gebeuren en verscheen de volgende middag weer in het Hotel de Londres op het ogenblik dat Mme. la gérante haar middagtutje deed in haar boudoir. Hij drong de kamer binnen en de oorgetuigen verklaarden eerst een woordenwisseling te hebben gehoord en daarna verscheidene revolver-schoten, waarop de weduwe om hulp riep.

Men drong de kamer binnen en vond de arme weduwe "badend in haar bloed" volgens de ooggetuigen.

In werkelijkheid had de kandidaat-moordenaar drie kogels afgeschoten in de richting van de weduwe: het moet een slank mens geweest zijn want twee kogels gingen verloren en de derde schampte op haar hoofd af. Hierna had de duitser, die al bewezen had geen scherp-schutter te zijn nog twee kogels op zichzelf afgeschoten : één ging eveneens verloren en de tweede bleef steken tussen hoofdhuid en schedeldak. Al jammerend vluchtte hij de trappen op, onderweg een paar gordijnen afrukkend waar hij, eens op de zolder gekomen poogde zich mede te verhangen. Maar ook dat lukte hem niet, de sukkelaar. Twee agenten die hem de trappen op gevolgd hadden konden hem nog tijdig bevrijden en mits een kleine operatie om de kogel uit zijn hoofd te verwijderen was hij klaar om voor zijn rechters te verschijnen.

Hoe het verder afgelopen is heb ik niet meer uitgezocht en het heeft ten andere geen belang : de rechtspleging is sedertdien nog altijd ongeveer dezelfde gebleven.

Jef KLAUSING

OOSTENDSE EX-LIBRISSEN (II)

Vorig jaar lieten we enkele ex-librissen van Oostendenaars of kustbewoners in De Plate verschijnen (1). Thans publiceren we er op de volgende pagina nog eens een vijftal :

1. Hugo PIRON : De Griekse letter in de kaars wijst op het beroep van betrokkene, nl. Psycholoog. De dovende kaars symboliseert het einde der wijsheid en op "het licht".
(litho van Ludwina SOETE, 1957)
2. Jo VERMAUT : Ex-libris wijst op belangstelling van J.V. : muziek en Griekse cultuur.
(ets Roland DEVOLDER)
3. Germain BILLIET : Een Kempische lindeboom met een blauwe zeedistel, wijzend op de streek van afkomst van de Heer en Mevrouw G. Billiet
(houtsnede G. SCHELPE)
4. Wilfried VERLONJE : Een gestyleerd portret van de heer Verlonje, met daarin scheikundige attributen, wijzend op zijn beroep : scheikundig ingenieur.
(pent. Leon DIEPERINCK)
5. Leon HOLLEVOET : Een door de eigenaar zelf ontworpen ex-libris, met Sint-Godelieve van Gistel, zijn woonplaats, met daarachter de zon en de zee en de levensrune, op de voorgrond het boek van de bibliofiel, met links de winkelhaak en rechts een bouwkundige tekenkng, wijzend op zijn beroep : architect.

(1) DE PLATE, dec. 1983, p. 10-13

O. VILAIN